

شکوه 38 سال فجر انقلابی ثمره اراده یک ملت

ایران، امروز سی و هشتمین سالگرد ورود بنیانگذار انقلابش را پاس می دارد؛ انقلابی که ثمره اراده یک ملت برای آزادی، ظلم ستیزی، برابری و نفی وابستگی بود و به واسطه پایداری بر این اراده، نهضت اسلامی پس از پیروزی انقلاب نیز حیات، دوام و پویایی یافت.

ایران، امروز سی و هشتمین سالگرد ورود بنیانگذار انقلابش را پاس می دارد؛ انقلابی که ثمره اراده یک ملت برای آزادی، ظلم ستیزی، برابری و نفی وابستگی بود و به واسطه پایداری بر این اراده، نهضت اسلامی پس از پیروزی انقلاب نیز حیات، دوام و پویایی یافت.

در کنار یادمان ژرف و مشترکی که ورود امام خمینی (ره) به خاک میهن برای رهبری انقلاب به خاطر می نشاند و تصاویری همسان را از پیاده شدن ایشان از هواپیما، استقبال پرشور و بی نظیر مردم و سخنرانی تاریخی در بهشت زهرا به یاد می آورد، دوازدهم بهمن هر سال ویژگی های خاص خود را دارد.

دوازدهم بهمن در 38 سال گذشته، زمانی سراسر شوق و امید و همدلی، گاه آمیخته با ایثار و رشادت برای دفاع از میهن، دوره ای با حال و هوای شهادت و هنگامی دارای رنگ مشارکت جویی بوده است.

امسال در حالی ملت ایران پا به دهه فجر انقلاب اسلامی گذاشت که پیش از آن کشور دهه ای از جانفشانی باشکوه اما مظلومانه آتش نشانان قهرمانش را همراه با قدرشناسی رهبر و همدلی، همراهی و غمخواری مردم سپری کرده بود؛ رخدادی که به رغم جانفروشی اندوه و آلامش، جلوه ای از امید را برای تداوم حماسه سازی های منتهی به فجر انقلاب آشکارا به نمایش گذاشت.

در این 38 سالی که از انقلاب اسلامی مردم ایران می گذرد و سال های پیش از آن، در مبارزات ملت علیه استبداد داخلی و استعمار خارجی همه مفاهیم یاد شده از رشادت و ایثار و جانفشانی تا همدلی و مشارکت جویی دست به دست هم داد تا بستر ساز انقلاب شود و ریشه های جمهوری اسلامی را در خود بپرورد. با این حال در میان این مفاهیم، این اراده و پایداری برای حفظ اراده بود که نقشی قوام بخش و دوام دهنده داشت.

انقلابی که در سال 1357 به بار نشست، تحولی بود که به باور بنیانگذارش بایستی همچون رودی خروشان جریان می یافت و پویا و سرزنده به سوی آرمان های خود، سد موانع و چالش ها را می شکافت. این در حالی بود که در همان سال ها بسیاری در جهت مصادره ثمرات انقلاب، در پی فرو بردن آن در قاب شیشه ای تاریخ بودند.

اراده مردم برای پیروی از اندیشه و راه امام خمینی و پایداری بر این پیروی اما ضامن بقای انقلاب و سرزندگی آن شد تا جایی که چهار دهه پس از آن رخداد تاریخی و برآمدن نسل هایی نو، هنوز شور انقلاب دچار فرونشست و رخوت نشده است و این را می توان در بزنگاه های پیش روی ملت و کشور دریافت.

در این 38 سال، دفاع مقدس بزرگترین محک بر پایداری انقلابی ایرانیان مسلمان بود و در ادامه، بازسازی کشور و زدودن ویرانی های جنگ، تلاش برای توسعه سیاسی و اقتصادی، ایستادگی برای حفظ حقوق کشور و مقابله با تحریم های ظالمانه قدرت های جهانی خللی در اراده ملت به عنوان پشتوانه مشروعیت نظام برآمده از انقلاب وارد نساخت.

در ماجرای مذاکرات هسته ای منتهی به برجام همین 2 عنصر کلیدی یعنی اراده و پایداری باز هم گره گشا شد و ضمن حفظ حقوق هسته ای ملت، دیوار تحریم ها از گرداگرد کشور فرو ریخت و جمهوری اسلامی ایران باز هم توانست حقانیت خود و انقلابش را به اثبات برساند.

به نوعی می توان گفت خواست مردمی برای پیشبرد نهضت ضد طاغوتی، ساقط سازی پادشاهی پهلوی و استقرار نظام مردمسالاری دینی، جلوگیری از مداخلات بیگانه، دفاع جانانه از کشور در برابر تجاوز خارجی، حرکت در جهت پیشرفت و سازندگی و در نهایت برون رفت سربلندانه از تنگناهای بین المللی که در مذاکرات هسته ای و کسب برجام نمایان شد همگی از جنس اراده ای بود که از دل ملت جوشید و با پایداری یکایک مردم تداوم یافت.

پا گذاشتن از دهه ای که در آن شاهد زنده ماندن ارزش های انسانی، اسلامی و انقلابی بودیم به دهه خاطره ساز فجر، امسال سالگرد ورود امام تا پیروزی انقلاب را با رنگ امید آذین بسته و بار دیگر برجستگی معانی اراده و پایداری را برای همگان نمودار ساخته است. از این رو است که پا نهادن امام به خاک میهن نه تنها یک خاطره که اکنون نمادی از رسوخ و نهادینگی معانی یاد شده در روح، ذهن و تاریخ یک ملت است.